

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs
Illvstratvs**

**Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich**

Helmestadii, 1667

Caput XXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

retro principes uterentur, testibus Adone Viennensi Chron. etat. b. p. 136.
& Philippo Bergomensi supplementi Chronicorum lib. 11x. p. 162. Unde gem-
matis quoque calceamentis in solennitatibus usum esse Carolum refert
noster, quæ in aulâ Constantinopolitanâ tunc temporis maximè frequen-
tabantur τζαγγια nomine teste Europolatâ pag. 57.

*Ex pellibus lutrinis thorace confecto) Scriptus liber, quo usus est Reube-
rus pellibus lutrinis vel murinis legit. At in Florentino optimæ notæ co-
dice utrumque epitheton omissum est. Malim tamen scripturam Reube-
riani codicis sequi. Nam veteres Germani, præsertim potentiores, ex pelli-
bus Sylvestrium murium, quos Mardos, Zibellinos, Sibericos feles, hodiè ap-
pellamus, vestimenta gestabant: cæteri vervecinus contentierant. Quan-
quam pellicium berbicinum etiam Carolum habuisse, scribat Sangallensis
lib. 2. p. 422. Et inde est quod pellitos eos κατ' εξοχήν nuncuparit Rutilius
Numatianus Itinerar. l. 2. v. 46. exponente Iosepho Castalione. Pelliceæ au-
tem istæ vestes rhenones dictæ sunt: quascum non intelligeret Hottoman-
nus, lectionem optimam audacter loco movit in Cæsare lib. vi. de Bello
Gallico pag. 34. Id quod longè felicius explicat Vossius Lex Etymolog.
pag. 434. Nisi malis à Rhenonibus, seu cervis jugalibus, ut vocat Saxo Gram-
maticus lib. III. Hist. Dan. hoc vestimenti genus nomen traxisse. Scy-
thas, unde Germanos originem trahere plerique hodiè autumant, pet-
libus felinis ac murinis usos, scribit Justin lib. 11. 2. 9. Sic enim illum locum, ex
antiquis libris lego. Et ridiculisunt, qui pelles ferinas & murinas hic sub-
stituunt contra omnem antiquitatis consensum. Murinae enim pelles non
Hunis tantum teste Ammiano Marcellino lib. xxxi. cap. 3. & Jornande lib.
de Rebus Geticis cap. v. sed omnibus adeò populis in pretio habitæ, ita qui-
dém, ut Romani quoque Principes pellibus pretiosissimis muris Pontici pro-
dierint in publicum, teste Acrone ad Horat. lib. 1. Satyr. v. Plura in hanc
rem Hieronymus Magius Miscellan. lib. III. cap. 7. pag. 1376. tom. II. The-
sauri Critici.*

C A P U T X X I V.

IN potu & cibo temperans, sed in potu temperantior: 1.
quippe qui ebrietatem in qualicunq; homine, nedum in
se ac suis, plurimum abominabatur. † Cibo enim non 2.
adeò abstinere poterat, ut sæpè quereretur noxia esse
suo corpori jejunia. † Convivabatur rarissimè, & hoc 3.
principis tantum * solennitatibus, tunc tamen cum ma-
gno hominum numero. † Cœna quotidiana quaternis tan- 4.
tum fer-

* MS.
festivitatibus.

tum ferculis præbebat, præter assam, quam venatores
veribus * adferre solebant, quaille lubentiūs quàm ullo * MS. fer-
alio cibo vescebatur. Inter cœnandum aut aliquod acroa- re F. infer-
5. ma, aut lectorem audiebat. † Legebantur ei historiæ, & re ut alii
6. antiquorum * regum gesta. † Delectabatur & libris S. habent.
Augustini, præcipue iis, * quo de Civitate Dei inscripsit. * MS. sc̄i
7. † Vini & omnis potus adeò parcus in bibendo erat, ut * res gestæ.
8. sub cœnam raro plus quàm ter biberet. † Æstate post ci- * MS. qui
bum meridianum pomorum aliquid sumens, aut semel bi- de Civ. D.
bens, depositis vestibus ac calciamentis, velut noctu soli- pratitula-
9. tus erat, duabus aut tribus horis quiescebat. † Noctibus ti sunt.
sic dormiebat, ut somnum quater aut quinques, non so- * MS. su-
lum expurgiscendo, sed etiam desurgendo interrumpere. per cœna.
10. † Cūm calciaretur & amiciretur, non tantum amicos ad-
mittebat, verū etiam si Comes palatii * litem aliquam * MS. Li-
esse diceret, quæ sine ejus jussu definiri non posset, statim mitem ali-
litigantes introduci jussit, & velut pro tribunal sederet,
11. līe cognitā, sententiam dixit. † Nec hoc tantum eo tem- quem.
pore, sed etiam quicquid eā die cuiuslibet officiū agendum,
aut cuiquam ministrorum injungendum erat, expediebat.

ANIMADVERSIONES AD CAP. XXIV,

Quipe qui ebrietatem in qualicunque homine, nedum in se ac suis, plurimum abominabatur.) In trivilis nota est bibacitas Germanorum, tot exterarum gentium conviciis nobis objeta, quam vel Maximus Germanorum Princeps suo exemplo diluere posset. Nam clarè Albertus Crantzius lib. 11. Saxonia cap. 8. lege vetuisse ait Carolum, nè quis alium ad bibendum provocaret, ebriumque in exercitu suo aquam in posterum potare compulisse. Laudabile hoc Primi Germanorum Imperatoris exemplum secutus Carolus V. Anno 1530. itemque Rudolphus II. 1577. severissimis constitutio- nibus sanxere, ut gravissimè mulcentur, aut etiam inediā domarentur bibones luxuriosi.

Cœna quotidiana quaternis ferculis tantum præbebatur:] Sancta verò il-
lorum temporum continentia, præ luxuriā nostrotum. Nam quod poly-
M phagum